

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 741/2025
10.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгоша Цукавца, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1323/24 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгоша Цукавца, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1323/24 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 480/21 од 24.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па му је суд за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од десет месеци, а за кривично дело из чл. 246а став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од три месеца, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунао време проведено у полицијском задржавању од 12.09.2020. до 14.09.2020. године и на мери забране напуштања стана од 14.09.2020. до 20.04.2021. године и одредио да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. КЗ у вези чл.87. КЗ, од окривљеног је одузето ватрено оружје и муниција наведени у изреци побијане пресуде, а на основу члана 246а став 5. КЗ у вези чл.87. КЗ одузета је и супстанца проглашена за опојну дрогу амфетамин, како је то наведено у изреци побијане пресуде.

Поред тога, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 15.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка ВЈТ у Београду износ од 19.210,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1323/24 од 20.03.2025. године усвојена је жалба ВЈТ у Београду и преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 480/21 од 24.10.2024. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казне затвора и то за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, казну затвора у трајању од две године, а за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од три месеца, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и једног месеца, у коју казну му је урачунао време проведено у полицијском задржавању од 12.09.2020. до 14.09.2020. године и на мери забране напуштања стана од 14.09.2020. до 20.04.2021. године, док је у осталом делу побијана пресуда остала неизмењена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1323/24 од 20.03.2025. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгош Цукавац, због повреде одредаба кривичног поступка и погрешно примењених одредаба закона на чињенично стање које је утврђено првостепеном и другостепеном пресудом, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, преиначи побијану другостепену пресуду, тако што ће окривљеном изрећи јединствену казну затвора у трајању од једне године, за коју ће одредити да се наведена казна издржава у просторијама у којима окривљени станује без примене електронског надзора или да предмет врати Апелационом суду у Београду, као другостепеном, на поновну одлуку.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева, нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, указујући на ову повреду кривичног закона бранилац окривљеног у захтеву наводи да се побијаном другостепеном пресудом којом је преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о кривичној санкцији, на штету окривљеног неправично и погрешно примењене одредбе о одмеравању казне. По наводима браниоца окривљеног, погрешно је другостепени суд нашао да нема места примени одредаба члана 56. и 57. КЗ, односно нарочито олакшавајућих околности, те да је суд погрешно ценио његову ранију осуђиваност за кривично дело из 2013. године, за које је наступила рехабилитација у смислу одредбе члана 97. КЗ, те да су престале правне последице осуде и да је наведена казна брисана, па се окривљени има сматрати неосуђиваним лицем, те стога на страни окривљеног више не постоји поврат у смислу одредбе члана 55. КЗ, као отежавајућа околност, која му је узета као одлучна чињеница за осуду на казну затвора. Поред тога, бранилац окривљеног опширно анализира породичну ситуацију, као и здравствено стање малолетног детета окривљеног, као и чињеницу да је окривљени једни издржавалац породице, у смислу околности које су од утицаја приликом одмеравања казне затвора, у смислу одредбе члана 54. КЗ, те да је оваквим одлучивањем, у погледу изречене кривичне санкције повређен закон на штету окривљеног.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално наведена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се у образложењу захтева у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП истицањем да суд није правилно одмерио казну окривљеном, имајући у виду околности које утичу на то да казна буде већа или мања, а због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић